

mihael

KAPELANIJA SV. MIHAELA ARKANĐELA MUP - SJEDIŠTE I RAVNATELJSTVO POLICIJE

DVADESET I ŠESTA NEDJELJA KROZ
GODINU

PRIMIO SI DOBRA SVOJA,
A TAKO I LAZAR ZLA
SADA SE ON OVDJE TJEŠI,
A TI SE MUČIŠ

RUJAN - LISTOPAD

XXVI. NEDJELJA KROZ GODINU
 Ned. 28. Vjenceslav; Većeslav; Veco

Mihael, Gabrijel i Rafael
DAN HRVATSKE POLICIJE

Pon. 29. *Dan policijske kapelanije MUP - sjedište i Ravnateljstvo policije*
Dan policijske kapelanije PU splitsko-dalmatinske

Pon. 30. Jeronim, Jerko, Felicija, Grgur
Dan policijske kapelanije PU osječko-baranjske

Uto. 1. Terezije od Djeteta Isusa

Sri. 2. Anđeli Čuvari, Anđelko, Stjepan I., Papa

Čet. 3. Dionizije Areopagita, Candida

Pet. 4. **Franjo Asiški,**
Dan policijske kapelanije PU međimurske

SLUŽBA RIJEČI

XXVI. NEDJELJA KROZ GODINU

Primio si dobra svoja, a tako i Lazar zla. Sada se on ovdje tješi, a ti se mučiš 4

HOMILIJA

Blaženi siromasi i bogataši koji vjeruju 8

KATEHEZA

Lazari pred vratima 10

Mali vjeronaučni leksikon 13

NAŠI POKOJNI 14

NAJAVA

Vojno-policijsko hodočašće u Mariju Bistricu 16

Naslovnica:

Slika preuzeta s: <https://stlukesonline.co.uk>

mihael

26/2025.

Listić Policijske kapelanije sv. Mihaela Arkandela MUP - sjedište i Ravnateljstvo policije, Godište XIX. (2025.), 26 (655); dvadeset i šesta nedjelja kroz godinu, 28. rujna 2025.

Kontakt:

vič. Željko Rakošec, policijski kapelan,
 tel.: 22 712, 85 682; e-mail: zrakosec@mup.hr

Vinko Bakula, pomoćnik kapelana,
 tel.: 22 715, 82 805; e-mail: vbakula@mup.hr

mihael

ČESTITAMO BLAGDAN
SVETOG MIHELA
I
DAN HRVATSKE
POLICIJE!

Prvo čitanje: Am 6, 1a.4-7

Razuzdani raskošnici, bit ćete prognani!

Čitanje Knjige proroka Amosa

Ovo govori Gospodin svemogući:

»Jao bezbrižnima na Sionu

i spokojnima nagori samarijskoj !

Ležeći na bjelokosnim posteljama,

na počivaljkama izvaljeni,

jedu janjad iz stada

i telad iz staje;

deru se uza zvuk harfe,

izumljuju glazbala ko David,

piju vino iz vrčeva

i mažu se najfinijim uljem,

al za slom Josipov ne mare.

Stog će prvi sad biti prognani;

umuknut će veselje raskošnika.

Riječ Gospodnja

Već uvodni redak prvoga čitanja koje je preuzeto iz proroka Amosa govori o „bzbrižnima na Sionu i spokojnima na samarijskoj gori“. Sion je ime brježuljka na kojem je smješten Jeruzalem, prijestolnica južnoga kraljevstva - Jude. Samarija je bila sjedište kraljeva sjevernoga kraljevstva - Izraela.

Prorok Amos dakle proziva najviše predvodnike izraelskoga naroda, bez obzira na njihovu političku pripadnost. Proziva ih jer su bezbrižni i spokojni. Prikazuje ih kako leže na „bjelokosnim posteljama“. Pretpostavlja se da su te riječi bile izvorno upravljene samo velikašima u Samariji koja je bila bogatija i moćnija od Jeruzalema. Ipak, neki kasniji prepisivač vjerojatno je, dodajući i spomen Siona, htio upozoriti i vladare na jugu. U sjevernom su kraljevstvu osobito bila na glasu bašanska goveda, što ih i sam Amos spominje. Bašan je područje s istočne strane Galilejskoga jezera i dobrim dijelom odgovara današnjoj Golanskoj visoravni, s bogatim pašnjacima, gdje je cvao uzgoj goveda. Svjedoči o tome i psalmist koji navodi bašanske bikove kao simbol snage. Tako su samarijski velikaši, dok je njihova moć bila na vrhuncu, a okolna kraljevstva slaba, mogli uživati u bogatstvu i dokolici. Sliku dopunjuje „zvuk harfe“, ispijanje vina iz vrčeva i mazanje najfinijim uljem. Ipak, to blagostanje i dokolica zatvaraju im oči, pa oni ne vide ono što neizbježno slijedi, a to je „slom Josipov“. Josip je ime jednoga od Jakovljevih sinova, otca Efrajimova i Manašeova. Po njima su nazvana dva najmoćnija plemena sjevernoga kraljevstva, pa je tako i ime Josip postalo sinonimom čitavoga kraljevstva. Velikaši, zaneseni svojom prividnom moću i blagostanjem, nisu shvaćali da se približava opasnost. Amos im polovicom 8. stoljeća proriče da će oni biti prvi prognani te da će njihovo veselje nestati. I, doista, već 738. godine asirski kralj Tiglat-Pileser III. osvaja dio Galileje, a 722. pr. Kr. njegovi nasljednici osvajaju i Samariju, od koje je načinjena asirska provincija Samerina, a stanovništvo je odvedeno u progonstvo.

Otpjevni psalam: Ps 146, 6c-10

Hvalite Gospodina koji iz gliba vadi siromaha.

On ostaje vjeran dovijeka,
potlačenima vraća pravicu,
a gladnima kruha daje.

Gospodin oslobađa sužnje,
Gospodin slijepcima oči otvara.
Gospodin uspravlja prignute,
Gospodin ljubi pravedne.

Gospodin štiti pridošlice,
sirote i udovice podupire,
a grešnicima mrsi putove.
Gospodin će kraljevati dovijeka,
tvoj Bog, Sione, od koljena do koljena.

.

Drugo čitanje: 1Tim 6, 11-16

Čuvaj zapovijed do pojavka Gospodinova!

Čitanje Prve poslanice sv. Pavla apostola Timoteju

Božji čovječe!

Teži za pravednošću, pobožnošću, vjerom, ljubavlju, postojanošću, krotkošću! Bij dobar boj vjere, osvoji vječni život na koji si pozvan i radi kojega si dao ono lijepo svjedočanstvo pred mnogim svjedocima! Zapovijedam pred Bogom koji svemu život daje i pred Kristom Isusom koji pred Poncijem Pilatom posvjedoči lijepo svjedočanstvo: čuvaj zapovijed, neokaljano i besprijekorno, do pojavka Gospodina našega Isusa Krista. Njega će u svoje vrijeme pokazati On, Blaženi i jedini vladar, Kralj kraljevâ i Gospodar gospodarâ, koji jedini ima besmrtnost, prebiva u svjetlu nedostupnu, koga nitko od ljudi ne vidje niti ga vidjeti može. Njemu čast i vlast vjekovječna! Amen.

Riječ Gospodnja

Pred kraj Prve poslanice Timoteju njezin autor upućuje poticaje Timoteju kao upravitelju mjesne Crkve. Najprije navodi glavne krjeposti za kojima mora težiti. Zanimljivo je da samo jedna od njih ima neke izravne očite veze s upravljanjem, a to je pravednost, jer tko upravlja Crkvom, ima i sudsku vlast, pa mu je potrebna pravednost. No sve druge navedene krjeposti odnose se na duhovnost i čovjekovo nutarnje stajalište. Ipak, one su duboko povezane s njegovom službom. Kako bi predvodio druge u vjeri, ljubavi, postojanosti i pobožnosti, i sam predvodnik mora posjedovati te krjeposti. Njegov je život prikazan kao boj, „boj vjere“ u kojem se kao konačni plijen može osvojiti „vječni život“. Boj podrazumijeva aktivno nastojanje oko nečega, a ne tek pasivno čekanje. Svaki vjernik, a ne samo predvodnik Crkve, pozvan je ući u taj boj, a navedene krjeposti njegovo su oružje. Opasan je to boj jer je riječ o boju protiv Zloga, no vjernici imaju Boga uza se. Nije jasno koje je „lijepo svjedočanstvo“ dao Timotej, no moralo je to biti nešto veliko jer uspoređeno je s „lijepim svjedočanstvom“ Isusovim pred Poncijem Pilatom. Krist je uzor u duhovnom boju, a imajući njega pred očima, vjernik može ustrajati do kraja, „do Pojavka Gospodina našega Isusa Krista“, to jest do njegova drugoga dolaska u slavi. O spomenu toga Pojavka iz pisca poslanice Timoteju probija pjesnički zanos te on poetskim riječima nastavlja govoriti o Bogu, Kralju kraljeva, a to znači o Otcu, dajući mu hvalu.

Evandjelje: Lk 16, 19-31

Primio si dobra svoja, a tako i Lazar zla. Sada se on ovdje tješi, a ti se mučiš.

Čitanje svetog Evandjelja po Ivanu

U ono vrijeme:

Reče Isus farizejima:

»Bijaše neki bogataš. Odijevao se u grimiz i tanani lan i danomice se sjajno gostio. A neki siromah, imenom Lazar, ležao je sav u čirevima pred njegovim vratima i priželjkivao nasititi se onim što je padalo s bogataševa stola. Čak su i psi dolazili i lizali mu čireve.

Kad umrije siromah, odnesoše ga anđeli u krilo Abrahamovo. Umrije i bogataš te bude pokopan. Tada u teškim mukama u paklu, podiže svoje oči te izdaleka ugleda Abrahama i u krilu mu Lazara pa zavapi: 'Oče Abrahame, smiluj mi se i pošalji Lazara da umoči vršak svoga prsta u vodu i rashladi mi jezik jer se strašno mučim u ovom plamenu.' Reče nato Abraham: 'Sinko! Sjeti se da si za života primio dobra svoja, a tako i Lazar zla. Sada se on ovdje tješi, a ti se mučiš. K tome između nas i vas zjapi provalija golema te koji bi i htjeli prijeći odavde k vama, ne mogu, a ni odatle k nama prijelaza nema.'

Nato će bogataš: 'Molim te onda, oče, pošalji Lazara u kuću oca moga. Imam petero braće pa neka im posvjedoči da i oni ne dođu u ovo mjesto muka.'

Kaže Abraham: 'Imaju Mojsija i Proroke! Njih neka poslušaju!' A on će: 'O ne, oče Abrahame! Nego dođe li tko od mrtvih k njima, obratit će se.' Reče mu: 'Ako ne slušaju Mojsija i Prorokâ, neće povjerovati sve da i od mrtvih tko ustane.'«

Riječ Gospodnja

Evandeoski odlomak donosi prispodobu o bogatašu i Lazaru. S jedne je strane prikazan bezimni bogataš koji vodi lagodan život, a s druge siromah imenom Lazar, koji je još usto bolestan i gladan. Osobito je važan opis njegove blizine s bogatašem: ležao je „pred njegovim vratima“. Kad umru, siromah je smješten „u krilo Abrahamovo“. Riječ je o židovskom izričaju koji se osobito rabio u prvom stoljeću kad se htjelo reći da je netko živio pravedan život i da je dostojan života vječnoga. U tradiciji o židovskim mučenicima govorilo se za te mučenike kako se pridružuju otčevima, a među njima je i Abraham. O tome govori Četvrta knjiga o Makabejcima, koja je nastala u židovskim krugovima prvoga stoljeća, no kršćani su je od najranijega doba držali korisnim poučnim spisom. Za bogataša se kaže samo da je pokopan. On tada iz podzemlja (grč. hades) podiže oči prema Abrahamu i vidi mu Lazara u krilu te moli da mu Lazar pomogne. Sada su se uloge zamijenile: dok se prije Lazar nadao mrvicama s bogataševa stola, sada bogataš očekuje pomoć od Lazara. No provalija je među njima prevelika. Ovdje bi prispodoba mogla i završiti i pouka bi bila jasna. Čovjek za života mora imati smilovanja prema bližnjemu i ne smije ga ignorirati. Ipak, u nastavku bogataš moli za svoju braću, a Abraham odbija poslati Lazara da ih opomene jer već imaju sve što im je potrebno da bi shvatili: „Imaju Mojsija i Proroke! Njih neka poslušaju!“ Taj izraz označava knjige Staroga zavjeta. Poznajući Sveto pismo, čitajući ga i slušajući ga, čovjek je neprestano pozivan na obraćenje. Nije mu ništa drugo potrebno da bi se spasio.

Komentari čitanja: Darko Tepert, <https://www.glas-koncila.hr>

<https://images.squarespace-cdn.com>

Blaženi siromasi i bogataši koji vjeruju...

Usporedba o bogatašu i siromahu Lazaru pogrešno će se shvatiti, ako se bude tumačilo jednostavno pod moralizatorskim (budite milosrdni!) ili sociološkim vidom (u prilog rubnih grupa i prosjaka).

Jednom je Isus rekao: "Ako ne vidite znamenja i čudesa, ne vjerujete!" (Iv 4,48). Vjera je, dakle, važna pretpostavka za čudo. Naglasak u evanđelju upravo je na tome, zašto su bogataši prokleti, a siromasi blagoslovljeni. No, bogatima njihovo bogatstvo ne može ništa nauditi, ako vjeruju, tako isto ništa ne koristi siromasima njihovo siromaštvo, ako ne vjeruju.

U ovoj usporedbi bogataš, kako smo čuli, odlazi u pakao. Bogataši su oni koji ne poznaju nestašice, oni koji nastoje duhovnu glad ispuniti materijalnom, oni su uvjereni u svoju sreću i vlastitu sposobnost, sigurni su u sebe, za njih ne postoji nikakva utjeha u onostranosti, zapravo uopće ne razmišljaju da bi se jednog dana njihov život ovdje na

zemlji mogao završiti. Takvim načinom života zatvoreni su u vlastitu tamnicu.

Za bogataša bio bi "mačji kašalj", ne bi ga ništa koštalo, da Lazara pozove k stolu. Taj ga je propust itekako puno više stajalo, naime, vlastitog života, jer je trebao prepoznati i uvidjeti Lazarovu potrebu i pomoći mu. Prokletstvo za bogataše leži u njihovoj bezočnosti, sljepoći srca.

Lazar živi među nama i pitanje je: suosjećamo li samo s njim ili mu i pomažemo? Bog stoji na strani siromaha i kao kršćani nužno se trebamo solidarizirati i prihvatiti taj Božji stav. Budući da smo svi mi Božji Lazari, siromasi, potrebni Njegove ljubavi i milosrđa, to nas obvezuje - dapače i znak je ispravnosti naše vjere - da vidimo svoje Lazare oko sebe!

Bogataševe braće ima svugdje, uživaju u životu kao što je i on uživao. Bogataš bi im htio otvoriti oči pomoću čuda, da netko uskrsne, da im se javi, ne bi li se obratili. No, i najveća bi čudesa bila besmislena i najveći znakovi uzaludni i neznakoviti, ako čovjek ne vjeruje Božjoj riječi. Čovjek koji želi biti "kao Bog", ne prepoznaje kroz

znakove vremena (nepravde, ratovi, ubijanja, nestašice, katastrofe...) znakove i proroke Božje.

Naš je put usmjeren i naslonjen potpuno na Božju riječ, apostolsko učenje, na vodstvo Crkve. Bog nam govori i kroz svakodnevne susrete, govori nam kroz molitvu...Potrebno nam je obraćenje prema siromaštvu, prema nesebičnosti. Isus je uskrsnuo od mrtvih, u to vjerujemo i to nas čini osjetljivima za potrebne. U velikoj su opasnosti i oni, usprkos svojem skromnom materijalnom stanju, koji ne budu imali svoga Lazara. Gdje je tvoj Lazar?

Isus ne želi jeftino tješiti siromahe; naprotiv: ne želi promjene tek u budućnosti, s onu stranu praga smrti, nego želi već danas i ovdje promjene. Nitko ne može promašiti svoje spasenje zbog vlastitog bogatstva, nego zato što se ponaša sebično, zato što mu šaka ostaje zatvorena."Kao što je sebeljublje korijen svih zala, tako je prava ljubav korijen svega dobra. Bez nje je bogataš siromašan, a siromah je njome bogat."(sv.Augustin)

Stjepan Harjač

Koliko je važna ljubav

Bio jednom jedan otok na kojem su živjeli svi osjećaji i ljudske vrijednosti: Dobra Volja, Tuga, Znanje..., i, među ostalima, i Ljubav.... Jednog su dana shvatili da će njihov otok potonuti, te su pripremili svoje brodove kako bi ga napustili. Jedino je Ljubav željela ostati do posljednjeg trenutka. Kada je otok bio tren do potonuća, Ljubav je odlučila tražiti pomoć. Bogastvo je prolazilo u blizini i Ljubav je upitala:

- *Bogastvo, možeš li me povesti sa sobom?*

- *Ne mogu, mnogo je zlata i srebra na mom brodu, nemam mjesta.*

Ljubav tada odluči pitati Ponos koji je prolazio na veličanstvenom brodu.

- *Ponose, preklinjem te, možeš li me povesti sa sobom?*

- *Ne mogu ti pomoći, Ljubavi, odgovori Ponos, ovdje je sve savršeno, mogla bi mi uništiti brod!*

Tada je Ljubav zamolila Tugu, koja je prolazila kraj otoka:

- *Tugo, molim te, povedi me sa sobom!*

- *Oh, Ljubavi, odgovori Tuga, tako sam tužna da ne mogu.*

Kada je Dobra Volja prolazila kraj otoka, toliko je bila zadovoljna da nije niti čula ljubav kako je doziva. Tada Ljubav začuje neki glas:

- *Dođi, Ljubavi, ja ću te povesti sa sobom.*

Bio je to starac u malenom čamcu. Kada su stigli do kopna, Ljubav se iskrca, a starac ode. Ljubav je bila toliko sretna da je zaboravila pitati starca za ime. Ljubav shvati koliko mu duguje, te upita Znanje:

- *Znanje, ti sigurno znaš tko me spasio?*

- *To je bilo Vrijeme, odgovori Znanje.*

- *Vrijeme, upitala je Ljubav, pa zašto bi me Vrijeme spasilo?*

Znanje odgovori:

- *Zato što je samo Vrijeme sposobno procijeniti koliko je Ljubav važna u životu.*

Lazari pred vratima

‘Blago siromasima u duhu’, tj. u srcu. Tim riječima započinje Isus svoj javni navještaj i obznanjuje ustroj u novome poretku koji naviješta u Govoru na gori (Mt 5-7). Sva su ostala blaženstva samo dopuna i tumač toga prvoga. Sve smjera prema nužnoj dopuni te, za nas tajnovite i nerazumljive, neshvatljive riječi o siromasima, a cjelokupna Objava smjera upravo prema tim ‘siromasima’, koji su Gospodnji povlaštenici. Posvuda ćemo u Bibliji pronaći upravo protegu, dubinsku i širinsku, riječi ‘siromašan’, što znači biti siromašan, imati otvoreno srce, biti poput prazne posude, neispunjene, koju može ispuniti i zadovoljiti jedino Bog, Božji Duh i milost.

Bog bogat - postaje u Isusu siromah

Bogataši, ma koliko prividno bili bezbrižni, uživali u raskoši, gozbama, ostaju okovani u lancima životne laži, u svojoj izgubljenosti, samozadovoljstvu. Ne misli bogataš o boljem svijetu, nije on gladan ni žedan pravednosti, nije usmjeren prema neprolaznom, vječnom, beskonačnom. Imati već ovdje svoju utjehu isto je što i pomiriti se sa stanjem svijeta, ne očekivati nikakav boljitak, prepustiti se stihiji, ne biti

zainteresiran ni za kakvu promjenu postojećeg. Prepustiti se da mu život ide prema besciljnosti.

Siromah ne sanja o bogatu stolu, nego o mrvicama koje padaju s bogataševa stola psima. Sanja ne o obilju, nego o nužnome za život, kako preživjeti. Dostatne su njemu mrvice, jer *tijelo je više od odijela, a život je više od jela*, reći će Isus. Ni hrana ni odijelo nemaju smisao u sebi, nego služe životu i životnim potrebama. Poput Isusa koji je bio beskućnik, završio kao Raspeti da bi uskrsnuo i očitovao punu istinu.

Lazar ima ime bogataš bezimen, ‘anonymus’

To je zajamčeno i Lazaru! I u vječnosti ima on svoje ime, dok onaj bogataš svršava u bezimenosti. Zanimljivo: Nigdje u cijeloj prisposobi nije taj bogataš oslovljen svojim osobnim, vlastitim imenom. On je anonimus! On se definira ne prema onome što jest, nego prema onome što posjeduje. Vječiti problem: biti ili imati! Bogataš je bezimen(jak).

Ne poznaje Boga koji svemu daje ime, pa po tome ni Bog njega ne poznaje. Podigao je zid između Boga i sebe, okrenuo je svoje lice od Boga. Bogatstvo nosi u sebi biljeg prokletstva, mogućnost odbačenosti, vezanje uz tlapnje i obmane, dok siromaštvo nosi u sebi obećanja svih blaženstava!

<https://i.ytimg.com>

Opasnost ravnodušnosti

Bogatašu se u prispodobi ne predbacuje ni pohlepa, ni škrtost, ni lakomost, ni neumjerenost, pa čak ni manjak sućuti prema Lazaru u čirevima. Jednostavno se veli: Bio si bogat, dok je on bio siromah. Dok je živio, bogataš se slastio i mastio, punio i prepunjavao svoje srce i trbuh zemaljskim utjehama i užitcima, samozavarnim obmanama, tako da nije bilo mjesta za Božje utjehe, koje, kako veli psalmist, dušu vesele (Ps 94,19). Istodobno Lazar nije ništa drugo iskusio doli suznu dolinu, i sad čeka da mu Gospodin otare svaku suzu s očiju (usp. Otk 21,4). Bogatstvo je zaslijepilo bogataša.

Bogatstvo je balvan u njegovim očima od kojega ne vidi siromaha u bijedi. Bogatstvo po sebi nije loše ni zlo, ali kad ono potisne iz svijesti, srca i očiju Boga i čovjeka, onda je ono oruđe Zloga, i put u vječnu propast i prokletstvo.

Lazar pred vratima

Siromah upravo razobličuje svu laž i zloću bogatstva, i dokle god pred vratima bogataša ili u svijetu ima ijedan siromah, on je vječita optužnica i sudište bogatašima. Lazar je svjetlo koje bi htjelo prodrijeti do bogataševih očiju. Ali upravo je to sud i sudište: Svjetlo je došlo, međutim, ljudi su više voljeli tamu nego svjetlo, jer su im djela

zla, reći će Isus Nikodemu (usp. Iv 3,19).

Ni purpur ni tanani lan ni bogati stol nisu po sebi zlo ili grijeh, ali su optužnica dokle god ima onih koji su u dronjcima i prnjama, kojima je uskraćen zalogaj za preživljavanje. Lazar je pred svačijim vratima! Napose u doba ratne i humanitarne krize.

Lazar - ispit svačije savjesti

Lazar je ispit savjesti cijele jedne civilizacije koja je gradila i gradi svoju sliku i ustroj na poštivanju ljudskih prava, čovjekova dostojanstva, ali kad treba u stvarnosti pomoći, tada navlače zastore na svoje palače i vile, da ne vide sklopčanu bijedu na srpanjskom suncu, dehidriranu, obeskućenu, koja vapi za čašom hladne vode, budući da su dušmani onečistili izvore pitke vode.

Ne činiti dobro, ne živjeti istinu, ne pomoći bijedniku, znači istodobno činiti suprotno, znači *“živjeti u tami i ne znati kamo ide, jer mu tama zaslijepi oči”* (1 Iv 2,12), znači živjeti u grijehu, laži. Prepustiti nesretnika njegovoj nesreći znači izručiti ga propasti.

Isus je kršio samu subotu da bi život i čovjeka spasio, pomogao nesretniku ili nesretnici. Ne činiti dobro znači prepustiti teren Zlomu i grijehu, jer ne postoji nekakva neutralna zona. Ili tama ili svjetlost.

Lazar - propusnica i ulaznica u raj

Lazar pred vratima: Zapravo, Lazar je vrata, on je propusnica, ulaznica, „vizitka“ u život. Kroz ta vrata, kroz Lazara, nam je proći. Zatvore li se ta vrata, ostajemo u tami, smrti. Jer u biti, Lazar je Krist, što izričito veli ono mjesto iz Matejeva Evanđelja (Mt 25). Krist je u svakom siromahu i iz njega nas on sam gleda i poziva.

Bog je savršeno jasno govorio kroz cijelu povijest preko Mojsija, Proroka, kroz pouke, tako da su životne smjernice i odrednice jasne, kako osmisliti svoj život, kako ne dopasti paklenih muka. Pakao je mogućnost. Stvarna. Već ovdje. Zato je uvijek aktualan poziv upućen još u edenskom vrtu Adamu: “Gdje si, Adame-čovječe?” Da već možda nisi u paklu koji si sam sebi pripratio?

Život nije samo umiranje, nego neprestani rast, sazrijevanje, do punine mjere Kristove, reći će Apostol. Život je mogućnost i mjesto gdje se možemo obogatiti u Bogu, izrasti u čovjeka i čovječstvu. Siromasi su nam Božja podsjetnica (vizitka) i neprestani poziv: “Gdje je tvoje uporište?”

Gdje je tvoje blago – gdje je tvoje srce?

I danas je temeljno pitanje: U što polažem svoju nadu? Čemu vjerujem? Novcu, bogatstvu, burzama, dionicama, bankarskoj tajni? Ništa nije tajno što se ne će otkriti, reče Isus. Nisu više sigurni ni

švicarski trezori, ni banke u koje su pojedinci slijevali svoje bogatstvo koje su napljačkali kao kolonizatori od siromašnih i osiromašenih, od droge, utaje poreza ili pranja novca.

Onaj tko svim svojim bićem, svim svojim srcem prione uz novac i posjed, tko zavisi od moći i dominacije nad drugima, ostaje gluh za Božji zov, za Lazara pred vratima. A Lazara ima toliko danas, na sve strane, na našim kućnim pragovima.

Gdje je tvoje blago, ondje i tvoje srce, Isusova je riječ. *Prije će deva kroz iglene ušice, nego bogataš u kraljevstvo Božje*, rekao je također Isus. U bogatstvu je velika opasnost: Ono priječi da čovjek ne vidi ni Boga ni čovjeka. I na kraju svršava kao ovaj bogataš.

Komu zvono zvoní?

Vrijeme nam je svima ograničeno - između rađanja i smrti. Svi smo na raskrižju na kome možemo sve dobiti ili sve izgubiti. I nema popravnoaga. Ovaj je bogataš iz pakla molio Abrahama da poruči njegovoj braći: Vrijeme vam curi, istječe. Vaš sat otkucava, u klepsidri, pješčaniku curi pijesak. Obratite se. Nema drugoga puta do Boga osim ovoga: Čuti njegov glas! *Danas ako glas mu čujete, ne budite srca tvrda*, veli psalmist. Danas se i ovdje moramo odlučiti i slijediti Boga koji je jedino bogatstvo.

Mali vjeronaučni leksikon

Proglašenje svetim

Proglašenje svetim ili kanonizacija, prema crkvenom latinskomu *canonisatio*: upi u kanon, od grčkoga κανονίζω, u Katoličkoj crkvi, svečani čin kojim papa osobe koje su se isticale kršćanskim krjepostima uvrštava u popis (kanon) svetaca i određuje njihovo štovanje u cijeloj Crkvi.

U prvom kršćanskom tisućljeću o štovanju svetaca odlučivalo je spontano vjerničko štovanje.

Prva papinska kanonizacija zbila se 993 (sv. Ulrich Augsburški). Papa Aleksandar III. rezervirao je proglašenje svetim Svetoj stolici, premda su i dalje neki biskupi proglašavali svece. No tek je papa Benedikt XIV. razradio (1738.) kriterije za kanonizaciju, koji su uključeni u Kodeks kanonskoga prava iz 1917.

Po završenom kanonskom postupku (kauza), osobu javno svetom proglašuje papa, pa ona stječe pravo javnoga štovanja u sveopćoj Crkvi, a ime joj se unosi u katolički kalendar.

U pravoslavnim crkvama nema kanonskoga postupka, već se u štovanju svetaca slijedi spontani duhovni odjek među vjernicima. U XX. st. neke su pravoslavne crkve službeno proglasile više osoba svetima.

U protestantskim crkvama nema štovanja svetaca pa ni službenoga proglašenja.

Propovijed

Propovijed, u kršćanskome bogoslužju, navještenje i tumačenje vjerskih istina u različitim oblicima: kao homilija, dio je euharistije (mise) ili drugoga sakramentalnoga slavlja; kao misionarska propovijed, ona je prvo navještenje ili poziv na obraćenje; prigodna propovijed je misijska, mladomisnička i sl.

Prije najnovije liturgijske reforme propovijed je bila uže vezana za katehezu, a manje za biblijska čitanja dotičnoga slavlja. Uobičajeni su i nizovi povezanih propovijedi (misijske propovijedi, korizmene propovijedi).

Nakon Drugoga vatikanskoga koncila propovijedanje u crkvi, izuzevši homiliju, može se dopustiti i laicima.

NAŠI POKOJNI

MILAN GAŠPAROVIĆ,

PU karlovačka, Modruš, 28. rujna 1991.

PEJO MIJADŽIKOVIĆ,

PU sisačko - moslavačka, Novska, 28. rujna 1991.

ANTE DUVANČIĆ,

PU šibensko - kninska, Drniš, 29. rujna 1991.

PETAR RADELJAK,

PU šibensko - kninska, Drniš, 29. rujna 1991.

ZLATKO ŠTIVIĆ,

PU vukovarsko - srijemska, Cerić, 28. rujna 1991.

DAMIR VUCIĆ,

PU šibensko - kninska, Drniš, 29. rujna 1991.

JOSO PAJIĆ

PU šibensko - kninska, umro od posljedica ranjavanja 29. rujna 1993.

JANOŠ DEŽE-DEME,

PU vukovarsko - srijemska, Korođ, 29. rujna 1991.

BLAŽE GRABOVIĆ,

PU vukovarsko - srijemska, Bogdanovci, 1. listopada 1991.

FILIP KOROF,

PU vukovarsko - srijemska, Bogdanovci, 1. listopada 1991.

FRANJO HARTMAN,

PU koprivničko - križevačka, Zagreb , 1. listopada 1991.

ILIJA ĐUKIĆ,

PU vukovarsko - srijemska, Bogdanovci, 1. listopada 1991.

IVAN KOZIĆ,

PU vukovarsko - srijemska, Bogdanovci, 1. listopada 1991.

IVAN ŽUPARIĆ,

PU vukovarsko - srijemska, Bogdanovci, 1. listopada 1991.

SLAVKO HAJDUK,

PU vukovarsko - srijemska, Bogdanovci, 1. listopada 1991.

ZDENKO ILIČIĆ,

PU vukovarsko - srijemska, Bogdanovci, 1. listopada 1991.

ZORAN, JONJIĆ,

PU vukovarsko - srijemska, Bogdanovci, 1. listopada 1991.

ZVONKO BAN,

PU vukovarsko - srijemska, Bogdanovci, 1. listopada 1991.

ZVONKO ŽEPIĆ,

PU vukovarsko - srijemska, Bogdanovci, 1. listopada 1991.

BOŽIDAR BOGOMOLEC,

PU zagrebačka, 1. listopada 1994.

STJEPAN NUIĆ,

PU vukovarsko - srijemska, Vukovar, 3. listopada 1991.

BORIS ČULINA,

PU zadarska, Murvica, 4. listopada 1991.

DRAŽEN KLARIĆ,

PU varaždinska, Borovo Naselje, 4. listopada 1991.

MILAN VALENT,

PU sisačko - moslavačka, Glinsko Novo Selo, 4. listopada 1991.

MILORAD VERUNICA,

PU zadarska, Murvica, 4. listopada 1991.

SAŠA ARLOVIĆ- ŽEPIĆ,

PU vukovarsko - srijemska, Vukovar, 4. listopada 1991.

TIHOMIR PERLIĆ,

PU vukovarsko - srijemska, Otok - Spačva, 4. listopada 1991.

ZORAN ŠIMUNOVIĆ,

PU vukovarsko - srijemska, Otok - Spačva, 4. listopada 1991.

ŽELJKO PETRIČEVIĆ,

PU vukovarsko - srijemska, Otok - Spačva, 4. listopada 1991.

SLAVO BOGOVIĆ,

PU karlovačka, u službi, Karlovac, 4. listopada 1995.

POČIVALI U MIRU!

**TRIDESET I TREĆE
VOJNO-REDARSTVENO
HODOČAŠĆE
U
MARIJU BISTRICU**

Nedjelja, 5. listopada 2025.

**8,30 križni put
10,00 sveta misa**